

-210-

Sentència 16-99 de 23 de juliol de 1999

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VÁZQUEZ SOTELLO

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: que pel M. I. Tribunal de Corts en la Causa de referència, en data 5 de novembre de 1998 es va dictar sentència, la part dispositiva de la qual diu: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Pere Antoni C.B., com autor responsable del delictes major de imprudència amb resultat de lesions i danys sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de multa de QUARANTA MIL (40.000) PESSETES i pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil es condemna Pere Antoni C.B., solidàriament amb la companyia d'assegurances Winterthur al pagament al perjudicat Antoni M.N. de la quantitat de CINC MILIONS TRES CENTES CINQUANTA CINC MIL TRES CENTES DISSET (5.355.317) PESSETES en concepte de danys i perjudicis soferts".

II. RESULTANT: que la citada sentència té com a base els següents fets provats: vers la una del migdia del 5 de setembre de 1996, Antoni M.N., conduint la motocicleta de la seva propietat marca Yamaha, matrícula AND-B.0536, circulava pujant per la carretera dels Vilars de la parròquia d'Escaldes-Engordany. A l'alçada del xalet Fité de Hoste, la Companyia d'Aigües efectuava unes obres a la calçada ocupant el carril de la dreta de la carretera en sentit ascendent. El motociclista, al veure que no circulava cap vehicle en sentit oposat, efectuà reglamentàriament l'avançament de les obres circulant pel seu carril esquer però a una velocitat de 50 o 60 Km/h quan al lloc la velocitat estava limitada a 30 Km/h a causa de les esmentades obres. Al moment d'efectuar el motociclista l'avançament a les obres, s'introduí a la carretera, circulant de baixada pel carril per on pujava aquell, el vehicle camioneta marca Peugeot, matrícula AND-B.0441, degudament assegurat per danys a tercers a la companyia d'assegurances Schweiz, actualment Winterthur, i conduïda pel seu propietari, el processat Pere Antoni C.B., que provenia d'un carrer particular situat al costat esquer de

la carretera pujant. El processat havia aturat el seu vehicle abans d'introduir-se a la carretera veient que circulava per aquesta la motocicleta i, pensant que, malgrat les obres , els dos vehicles podien creuar-se, s'incorporà a la carretera. Antoni M.N. feu una maniobra brusca d'esquivament de la camioneta vers la dreta per impedir el xoc amb aquella que ja s'havia introduït al carril de baixada, intentant frenar la motocicleta i fent seguidament un gir vers l'esquerra per evitar anar vers el mur de la dreta i un automòbil estacionat i caient sobre la calçada ell i la motocicleta la quina relliscà per terra anant finalment a xocar contra el citat vehicle estacionat. Aquest vehicle no va tenir, però, danys.

A causa de la caiguda i del xoc contra el cotxe resultà amb danys la motocicleta quina reparació no supera les 50.000 pessetes i, a causa dels cops rebuts per la caiguda resultà ferit Antoni M.N. amb fractura del cap del radi esquer i fractura-luxació conminuta d'astragal escafoïdè, cuneo-metatarsià i calcani-cuboïdè, de les quals tarda en curar un any i nou mesos, havent sigut estimats pel Dr. Joan Carles Vidal Vidal, Metge del Servei de Medicina Forense: el temps de baixa laboral en deu mesos i quinze dies, la incapacitat parcial permanent en 18% amb una incidència laboral entre molt lleu i lleu de 1,5/7, el perjudici estètic com a mínim en 0,5/7, la quantificació del dolor entre el mitjà i bastant important en 4,5/7 i el perjudici de lleure entre lleu i moderat en 2,5/7.

III. RESULTANT: que dita sentència ha estat impugnada pel condemnat Pere Antoni C.B., el qual va exposar com a fonaments de la seva impugnació que la sentència va incórrer en violació del dret a la presumpció d'innocència del recurrent, així com en error en l'apreciació de la prova. Pel que fa al primer motiu del recurs, argumenta el recurrent que la sentència no va contar amb les degudes proves dels fets que va posar al seu càrrec i que la versió dels fets narrats en la sentència és incerta i no està avalada per cap prova, amb la qual cosa ha estat condemnat sense que hagi mediat prova de càrrec lícitament adquirida que justifiqui la seva culpabilitat. Argumenta seguidament l'error en l'apreciació de la prova patit pel Tribunal en la seva sentència, per entendre el recurrent que no s'han valorat determinats aspectes provatoris que acreditin que l'accident es va produir de la manera que exposa en el seu Fonament 5è del seu escrit de recurs, de la qual cosa es dedueix al seu judici la responsabilitat del conductor de la motocicleta Antoni M.N., el qual conduïa una motocicleta potent, en quarta velocitat, ascendent per una forta pendent i que a l'arribar al punt de la calçada on hi havia

un senyal indicador de la limitació de la velocitat a 30Km/h (degut als treballs que es feien a la calçada), no va reduir la seva velocitat i es va introduir dins del carril esquerra en sentit de la seva marxa. En atenció a l'amplada de la calçada i a la dels vehicles implicats en l'accident sosté que és impossible que el processat, conductor de la camioneta, hagués tallat el pas al conductor de la motocicleta. Afirma el recurrent que el motorista en creuar-se amb la furgoneta del processat va girar cap el carril dret segons el seu sentit de la circulació (que és allò que hauria d'haver fet i no va fer immediatament de passar les obres) i que en aquell moment quan va advertir la presència en la calçada del vehicle parat, el motorista va frenar i va intentar esquivar el vehicle correctament detingut, però degut a la excessiva velocitat i a l'escassa distància a la que es trobava del vehicle, no va poder controlar la motocicleta, va caure a terra i va xocar amb un altre vehicle estacionat al costat dret de la calçada segons el sentit de la marxa del motorista. Va concloure sol·licitant que es deixi sense efecte la sentència impugnada i que en la nova sentència que es dicti s'absolgui al recurrent i a la seva Companyia asseguradora.

IV. RESULTANT: que en el mateix tràmit impugnatiu el Ministeri Fiscal va comparèixer davant d'aquesta Sala Penal i adherint-se al recurs presentat va sol·licitar la revocació d'ela sentència i que en la que dicti aquest Tribunal s'absolgui al recurrent Pere Antoni C.B. y a la Cia d'Assegurances Schweiz, tot de conformitat amb el que ha estat sostingut per dit Ministeri al seu escrit de qualificació presentat en el judici. Fonamenta el MF la seva petició en que en la sentència del M.I. Tribunal de Corts es valora correctament la instrucció de la causa i el conjunt de les proves practicades en el judici, que en la opinió del MF haurien de conduir a l'absolució del processat imputant exclusivament al perjudicat la responsabilitat per les lesions i els danys produïts com a causant de l'accident. Front a l'afirmació de la sentència en els seus fets provats de que el processat s'havia introduït en la carretera preferent així com que el perjudicat efectuava un avançament reglamentari degut a les obres existents, cal remarcar que circulava a una velocitat excessiva, del doble de la velocitat limitada en aquelles circumstàncies, coneixent el mencionat motorista l'existència de les obres, així com la grava existent en la calçada, degut a que tenia el seu domicili en aquella direcció, a la qual es dirigia precisament quan es va produir l'accident.

V. RESULTANT: que en el tràmit impugnatori la defensa del perjudicat Antoni M.N. va impugnar els dos motius invocats pel processat-condemnat contra la sentència. Pel que fa al primer motiu, estima que no ha hagut cap error en la valoració provatòria realitzada per la sentència. El conductor recurrent va ésser el que amb un comportament totalment mancat de previsió i prudència no va respectar la prioritat que devia respectar, al incorporar-se des de un camí particular (carrer sense sortida) a una via pública. Ha quedat degudament provat que l'accident es va produir com a conseqüència de la incorporació de la camioneta a una via pública, afirmant que així va quedar demostrat al curs del judici, remarcant especialment que el propi processat recurrent a pregunta del President va contestar que "va introduir-se a la carretera pensant que passaven tant la moto com ell" i que fins i tot a preguntes de la defensa va manifestar "que la moto es creuà amb ell normalment", la qual cosa és indicativa de que el processat es va aventurar a realitzar una maniobra imprudent consistent en introduir-se en la carretera sense respectar la prioritat de pas que la calçada donava al motorista, que estava avançant per la seva esquerra degut a les obres existents en aquell lloc, per la qual cosa va haver d'envair el carril esquerra, veient-se forçat a fer una maniobra brusca cap a la dreta, amb la finalitat d'evitar la col·lisió amb la furgoneta, si bé, finalment, no va poder evitar patir l'accident. Pel que fa al segon motiu del recurs, afirma la defensa del perjudicat que no ha hagut violació del dret a la presumpció d'innocència, ja que les proves practicades en el judici foren suficients per vèncer dit dret fonamental. Per concloure la seva impugnació al recurs al·lega que el propi processat-recurrent va declarar que "mentre es troba al carrer particular, on té una gran visibilitat, veu la motocicleta la qual circulava per la carretera en direcció ascendent" i que "malgrat aquesta constatació decideix incorporar-se al vial perquè creu que passaven la moto i ell", per la qual cosa l'accident es va produir degut a que en el moment d'avançar la motocicleta les obres, el processat que amb la seva camioneta provenia d'un carrer particular, malgrat donar-se compte de la presència de la moto, va decidir incorporar-se a la via pública pensant que tots dos vehicles podrien creuar-se, no respectant així el processat la prioritat de pas que una via de circulació ràpida li atribuïa al motorista, obligant a aquest a efectuar una maniobra brusca per tal d'esquivar la camioneta i evitar la topada, i que va ser quan a l'intentar frenar la motocicleta i efectuar un nou gir cap a l'esquerra (per evitar topar amb un mur i un automòbil

estacionat), quan va lliscar i va caure al terra, produint-se l'accident.

VI. RESULTANT: que en la vista del recurs les parts van reiterar els seus punts de vista. El M.F. va ratificar la seva adhesió al recurs, sol·licitant la lliure absolució del processat Pere Antoni C.B., perquè el perjudicat conduïa una moto molt potent, en quarta marxa, i que la seva velocitat tenia que ser fins i tot superior als 60Km/h, per la qual cosa no va poder controlar-la quan per esquivar la furgoneta es va veure obligat a fer una brusca maniobra cap a la dreta, anant-se a trobar-se amb l'automòbil Fiat Panda allí estacionat; el motorista hauria d'haver conduït amb prudència i precaució, havent incorregut la sentència en un error a l'hora d'interpretar l'accident. En nom del recurrent Pere Antoni C.B. i de la Companyia d'Assegurances es va insistir en els dos motius del recurs, imputant-se al motorista el fet de no reduir la velocitat ni la marxa, que va ésser les causes de que no pogués controlar el vehicle, al·legant que va canviar de declaració al llarg de la causa i que la seva única declaració vertadera és la que va donar davant dels agents de tràfic que es van encarregar de l'atestat; l'amplitud de la carretera en el punt de l'accident permetia el pas o l'encreuament entre la furgoneta i la motocicleta, sempre que el motorista hagués conduït a una velocitat prudent. D'altra banda, la defensa del motorista Antoni M.N. va insistir en la seva oposició al recurs del processat Pere Antoni C.B., refutant les seves al·legacions així com les de la Companyia Asseguradora i la del MF, ressaltant les respostes que el processat Pere Antoni C.B. va donar en el judici oral a les preguntes formulades pel President del Tribunal i pel MF, concloent que fos confirmada la sentència dictada.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: que la resolució del present recurs presenta dificultats difícils de vèncer, que són essencialment dificultats de prova sobre els fets, les quals expliquen que les posicions adoptades pel recurrent i pel recorregut i la mateixa posició del MF, no puguin considerar-se clarament fundades. El punt crític està sense cap mena de dubte en si el conductor de la furgoneta havia penetrat ja en la carretera envaint el carril dret del conductor processat (l'esquerre que havia tingut que ocupar el motorista que ascendia) i si aquella invasió va ésser la que va obligar al motorista a realitzar la brusca maniobra a la que va seguir l'accident o si aquest es va produir

quan el conductor de la furgoneta es trobava asomat (només asomat) a la carretera però sense entrar en ella i sense ocupar el seu carril dret dificultant el pas al motorista que ascendia per aquell carril degut a tenir que sobrepassar les obres. L'atribució de responsabilitats ha de variar decisivament segons quin hagi estat el supòsit dins del qual es va produir l'accident. I sobre aquest punt crucial manca una prova concloent, ja que fins i tot les declaracions dels protagonistes de l'accident són molt confuses i contradictòries.

II. CONSIDERANT: que l'anàlisi de l'actuat en la causa descobreix diverses e importants diferències explicatives i contradiccions en la versió de cada protagonista.

a) El motorista Antoni M.N., en la seva declaració en l'atestat (f. 10) diu: "em trobava circulant amb la quarta marxa i a uns 60 Km per l'hora"; "no crec que el vehicle que es trobava sortint del carrer particular, s'incorporés a la carretera dels Vilars en el moment en que jo circulava per aquesta"; "crec que vaig tenir els reflexos d'esquivar-lo, ja que em vaig espantar per la seva presència, la qual va ésser inesperada".

El mateix motorista en la seva declaració davant del Batlle instructor (f. 41), després de ratificar la seva declaració en l'atestat en tot el seu contingut, va dir que volia modificar-la només en el punt en que "quan va veure el vehicle que sortia del camí particular es trobava a l'alçada de les obres que s'efectuaven a la calçada, i no abans tal com es diu". Una vegada que ratifica la seva velocitat "entre 50 i 60 Km/h i amb la quarta marxa posada" manifesta "que no va veure que en sentit descendent per la carretera dels Vilars circulés o sortí cap vehicle en sentit descendent"; "explica que "trobant-se a l'alçada de les obres, de sobte va veure com del camí particular s'incorporava lentament a la carretera dels Vilars en sentit descendent una furgoneta". "Que va veure com el conductor d'aquella mirava envers la seva esquerra, sense parar compte a la presència del compareixent". "Vist això i per evitar topat frontalment contra la furgoneta va esquivar-la vers la seva dreta, frenant al mateix temps, perdent tot seguit el control de la mateixa, caient al terra, continuà lliscant amb la motocicleta i topà finalment contra un vehicle marca Fiat Panda, el qual es trobava estacionat al costat dret de la calçada uns metres més amunt de les obres". "Que la mateixa (la furgoneta) va incorporar-se provenint del camí particular a la Crta dels Vilars, lentament però sense aturar-se, i com ha dit el conductor d'aquella anava mirant a l'esquerra, sense parar compte a la presència del compareixent"; mostrades les

fotografies del Servei de Policia (que no són dels fets d'autes sinó de la seva reconstrucció policial) manifesta "que no és correcta la posició de la furgoneta, la qual es trobava dins de la Crta dels Vilars". "Que si aquella (la furgoneta) no s'hagués incorporat a la carretera per la qual circulava el compareixent, ell no hauria tingut l'accident".

b) El conductor de la furgoneta Pere Antoni C.B., en la seva declaració en l'atestat (f. 24-25), manifesta que es trobava amb la furgoneta en el creuer del camí particular a la Crta, "trobant-me en aquells moments en dit creuer amb intencions d'incorporar-me a dita carretera", afegint que "en aquell moment vaig veure una motocicleta la qual pujava una mica ràpid, fent-lo pel carril esquerra de circulació, ja que el carril dret es troba en obres", i que "vaig aturar el meu vehicle perquè pogués passar la motocicleta, una vegada va passar per davant meu vaig iniciar la marxa", podem apreciar que el conductor de la motocicleta perdia el control de la mateixa".

El mateix conductor de la furgoneta en la seva declaració davant del Batlle instructor (f. 39) després de manifestar que la ratifica en tot el seu contingut, sense haver d'afegir o modificar res, senyala que "tot seguit passada la motocicleta ell comença a incorporar-se a la carretera en sentit descendent i va sentir un soroll, en mirar va veure com el motorista havia tingut un accident i que es trobava per terra uns metres més amunt", concloent que "ell personalment en cap moment no va arribar a envair la Crta dels Vilars, que arribà a l'encreuament i s'aturà, i que fou trobant-se aturat que va veure passar la motocicleta".

c) En el judici oral, el motorista Antoni M.N. (f. 155), a preguntes del MF, un cop reconegut que coneix la carretera i les obres, perquè viu allí des de fa vint anys; que "té una moto de 600 cc, amb la que circulava en quarta marxa, sense recordar a quina velocitat ho feia, màxim podia anar a 100 Km/h, encara que devia pujar a uns 40 o 50 Km/h; potser 60 Km/h, i que en l'indret dels fets la velocitat estava limitada a 30 Km/h", afegint "pujava; avançava unes obres; estava a l'esquerra; tombà per esquivar la camioneta; tombant de l'altre costat per evitar la paret, produint-se l'accident"; "va veure la furgoneta a les obres"; "no va veure la furgoneta abans d'arribar a les obres"; "(se li mostra la foto (f. 32) la camioneta no estava allí on es troba fotografiada; la camioneta estava més endavant"; "quan va creuar-se amb la furgoneta ja era el final de la zona d'obres"; "va pensar que passaria entre les obres i la furgoneta", disculpant les seves contradiccions al·legant que la declaració feta davant la

Polícia la va fer en sortir de l'hospital sota els efectes dels medicaments; contestant a preguntes de l'acusació particular que "s'espantà perquè va veure una camioneta de front i va voler evitar-la"; i a preguntes de la defensa del processat que "hi havia molta visibilitat", "allí veié la furgoneta que estava sortint a la carretera"; "no estava totalment incorporada a la calçada quan va veure la furgoneta maniobrant pel seu carril"; "es trobà la furgoneta de cara".

d) Per la seva part, el conductor de la furgoneta Pere Antoni C.B., en la seva declaració en el judici oral coincideix amb el motorista en que "l'indret es una corba molt oberta, amb molta visibilitat" i, mostrades les fotografies sobre la posició de la furgoneta reconeix també que "la furgoneta estava més encarada a l'encreuament"; "la moto venia ràpida"; "feia poc que la carretera havia estat enquitranada i lliscava un mica"; i a preguntes de l'acusació particular torna a insistir en que "la seva camioneta estava més encarada cap a la corba"; i que "sortint del camí particular, mirà a l'esquerra i parà"; i a preguntes del Sr. President va contestar que "parà abans d'introduir-se a la carretera"; "va veure arribar la moto abans d'introduir-se"; "ell no li tallà el pas a la moto"; "la moto estava a l'alçada de les obres"; afegint la següent resposta que s'ha fet servir reiteradament en la impugnació: "va introduir-se a la carretera pensant que passaven tant la moto com ell"; i a preguntes de la defensa va realitzar manifestacions contradictòries: "la camioneta estava estacionada a uns deu metres de l'encreuament"; "allí mirà que pogués passar"; "parà a l'encreuament". "Va veure la moto que estava passant per les obres"; "la moto es creuà amb ell normalment, no va veure cap maniobra rara" y després d'insistir en que la carretera era ampla i que "els dos vehicles podien passar" i en el fet que "la moto anava ràpid", diu: "es donà compte que s'havia produït l'accident quan mirà pel retrovisor".

III. CONSIDERANT: que les anteriors manifestacions de tots dos protagonistes dels fets, textualment transcrits, suposen una permanent contradicció entre les seves declaracions i fins i tot entre les seves pròpies declaracions, la qual cosa impedeix construir una hipòtesi que permeti atribuir tota la responsabilitat de la producció de l'accident a un dels dos conductors implicats, semblant obligat haver d'arribar a la conclusió de que tots dos han tingut una important participació com a agents causals en la producció de l'accident, ja que és igualment patent que si el conductor de la furgoneta hagués estat parat en el creuer sense envair la carretera, el motorista

hauria pogut concloure la maniobra, de la mateixa forma que si aquest no hagués circulat de forma tan imprudent i amb velocitat tan excessiva i inadequada per les circumstàncies del lloc (que ni ell va poder determinar i que explicà amb grans oscil·lacions, però que en tot cas seria, com a mínim, el doble de permesa i senyalitzada), hauria pogut complir el deure que l'imposa el Codi de la Circulació de mantenir permanentment el control del seu vehicle per tal de detenir-lo.

IV. CONSIDERANT: Que, per tot el que s'ha dit, no pot acceptar-se la tesi sempre defensada pel Ministeri Fiscal, (atribuint tota la responsabilitat pels fets a l'excés de velocitat del motorista), tesi que en la seva part fonamental coincideix amb la del processat recurrent (al seu recurs es va adherir el MF). Cal assenyalar que si fos cert que quan el motorista ascendia (sense perjudici de que circulés amb notori excés de velocitat), la furgoneta hagués estat tan sols parada al fi del "carrer sense sortida" de la que procedia sense arribar a entrar a la carretera, no té cap sentit que el motorista "s'espantés en veure la furgoneta envaint la calçada per la qual pujava", ja que amb la mateixa confiança amb que va envair la seva calçada esquerra per l'avançament de les obres, podria confiar en poder acabar la maniobra sense cap novetat. Si la calçada esquerra, segons el sentit de marxa del motorista estava lliure (la furgoneta no havia entrat en ella) res no havia d'espantar-li per a concloure la seva maniobra i no hauria de realitzar la brusca maniobra d'intentar aturar la motocicleta desviant-se cap al cantó dret, derrapant i xocant. Si tot això va haver de fer-lo el motorista devia ser, seguint una lògica elemental perquè de sobte va trobar el carril esquerre de la calçada ocupat per la furgoneta o tement la seva immediata invasió per l'esmentat conductor. Com aquesta tesi, encara que defensada pel Ministeri Fiscal, amb la seva equanimitat institucional, és en aquest punt il·lògica, s'ha de pensar que si el motorista es va espantar i va haver de realitzar la brusca maniobra que va conduir a l'accident va ésser perquè es va trobar amb la furgoneta ocupant el seu carril o al menys perquè va veure com la furgoneta s'estava introduint a la calçada i en el carril pel qual el motorista anava sobrepasant l'obstacle de les obres (sempre amb independència per aquests efectes del seu excés de velocitat, que li va impedir dominar i controlar la motocicleta). Remarcant el que s'acaba de dir, en l'esmentada hipòtesi no es comprendria que el conductor de la furgoneta estigués sortint a la carretera (o es preparés per entrar a ella) mirant (només) cap a la seva esquerra;

el qual podia ser lògic perquè era per aquesta orientació per on podien descendir altres vehicles amb preferència de pas (el qual explicaria que l'esmentat conductor de la furgoneta no advertís l'aparició de la motocicleta que ascendia a excessiva velocitat, encara que segons les seves manifestacions si que va veure la motocicleta que pujava i si malgrat això va decidir entrar a la carretera va ésser confiant en que els dos vehicles podrien creuar-se dintre del seu carril dret i segons el seu sentit de marxa, descendent). És igualment il·lògica i contradictòria l'explicació del conductor de la furgoneta afirmant que estant aturat en la cruïlla del camí (perpendicular a la carretera) pogués veure pel mirall retrovisor la caiguda del motorista.

V. CONSIDERANT: Que pels raonaments que precedeixen i donada la resultància provatòria de la causa no és possible estimar el recurs del processat contra la sentència al qual s'ha adherit el MF, ja que queda clar que el conductor de la furgoneta processat va tenir una participació causal en la producció de l'accident sofert pel motorista. No és menys patent la imprudència manifesta del conductor de la motocicleta, l'excés de velocitat del qual en el doble del senyalitzat per les especials circumstàncies de la carretera, va ser causa productora del seu accident, ja que li va impedir salvar l'obstacle que va trobar a la carretera per la que ascendia impedint-li també controlar la motocicleta per evitar el xoc que finalment va sofrir. Una imprudència que es manifesta en quan un principi fonamental en el tràfic de vehicles i automòbils obliga a tot conductor a tenir el control permanent del vehicle i que és molt més reprovable a l'esmentat motorista per quan, per raó del seu domicili, coneixia el lloc i l'existència de grava relliscosa a la carretera i les obres que dificultaven el tràfic precisament pel carril que li corresponien. Tal i com es van produir els fets, i al no ser clara la responsabilitat d'un sol dels dos subjectes que van intervenir en els, el més adequat hauria estat la imputació i acusació dels dos conductors implicats en l'accident (la qual solució apunta la mateixa sentència en entendre existent una concurrència de culpes que es tradueix en el repartiment de les responsabilitats civils entre els dos conductors) o, alternativament, remetre el judici dels fets a la via del procés civil corresponent. Donat el plantejament del sumari i del judici oral i els límits del recurs es considera més prudent i ajustat als fets confirmar la sentència recorreguda amb la lògica desestimació dels recurs, si bé atribuïnt el repartiment de les responsabilitats civils derivades de l'accident en un

50% per a cada un dels conductors, distribució que haurà de realitzar-se en el tràmit d'execució de sentència pel M.I. Tribunal de Corts.

VI. CONSIDERANT: Que donada la resolució del recurs no és procedent la imposició de despeses a cap de les parts.

Vistes la Constitució, el Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1. Desestimar el recurs del processat Pere Antoni C.B., al qual s'adherí el Ministeri Fiscal, acollint-lo només en punt a la distribució de les responsabilitats civils derivades de l'accident, les quals es declaren a càrrec dels dos conductors i de les seves respectives Companyies Asseguradores, en un 50% a càrrec del conductor recurrent (de la furgoneta) i en un altre 50% a càrrec del conductor de la motocicleta Antoni M.N..

2. Confirmar la sentència en tots els seus pronunciaments excepte en la distribució de responsabilitats civils derivades de l'accident que queda modificada en un 50% per als dos conductors i la quantificació de la qual es realitzarà en execució d'aquesta sentència pel M.I. Tribunal de Corts en funció de les partides reclamades.

3. No s'estableix condemna al pagament de les depeses processals a cap de les parts.

Manem que la causa sigui retornada al M.I. Tribunal de Corts amb certificació de la present sentència pel seu acompliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.